

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Bønderne kommer

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1939

Emne: Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

BØNDERNE KOMMER

FØRSTE VALG 1939

Vejen beredt

— Valgdagen skal vise, om Bonden forstaar Tidens Kalden.

L. S. er, bør og vil vedblive at være en rent politisk, faglig Organisation, der i Samarbejde med Erhvervsudvalget er en virkelig saglig kompetent Forsamling for Danmarks Landbrug.

Organisationen blander sig, som enhver, der vil tale Sandhed, maaske erkende, ikke i Partipolitik, men paa den anden Side har den enkelte L. S.-Mand er klar Instruktion at gaa efter — givet ved Bondestævnet i Odense den 29. Juli 1938 og godkendt enstemmigt af over 50,000 Mænd og Kvinder. Vedtaget lyder:

„Vi forlanger af Landbrugets Tilidsmænd paa Ting og i de faglige Organisationer, at de fuldt og helt gaar ind for Erhvervets økonomiske Ligeret og anerkender dets Adkomst til at satte sine faglige Magtmidler ind i Kampen herfor. Modstandere vil ubønhørligt blive udskiftet“.

For L. S.-Folk vil Valget altsaa ikke være svært.

Og, hvad betyder L. S. og Erhvervsudvalget i Dag?

Det vil maaske være rimeligt at forklare det, for de gamle Partiers Dagblade er stemme til at fortie Sandheden, der er den, at L. S.s Landsorganisation er den største og kraftigste Sammenslutning, repræsenterende virkelige Landbrugere, samarbejdende uden Skel mellem Brugstyper. Af særlig Værdi og Slagkraft er det, at der i L. S. ifølge Lovene tages ganske særlige Hensyn til de smaa Brugere, idet disse skal være i Flerital i alle Ledelsens Funktioner. Og det er rimeligvis Aarsagen til, at over Halvdelen af de menige Medlemmer i L. S. er Smaabrugere.

End ikke de argeste L. S.-Bekæmpere har været i Stand til at fortie, at Erhvervsudvalget nu, efter de store Sejre paa Fyn, repræsenterer ca. 75 pCt. af Andelslagsterier og allerede i et Par Aar har været Talsmænd for ca. 66 pCt. af Andelssejerierne. Den Dag nærmer sig saaledes med stærke Skridt, hvor det gamle, udmærkede Systems Mænd automatisk vil blive udskiftet.

Vejen er beredt, Bonden har forstaaet at samle sig fagligt, Valgdagen vil vise, om Landbrugere, sto-

Fra det store Bondestævne 29. Juli 1938.

Færerne forsynes med Sølvpåler. Forsamlngen talte efter en kendt Trafikmand (og Venstremand) s Opgørelse ca. 62,000. Paa Billedet ses til v. Knud Bach og i Midten Proprietær Hartel, der som sædvanlig var Bondestævnets Dilegent.

Valget er mellem Gammelt og Nyt.

Naar Valget nærmer sig, lyder de kendte Toner fra Systempressen og de gamle Partier. Se, hvilket dejligt Program, vi har til Jer; stem bare paa os, saa skal alt nok blive godt!

Mange lader sig endnu engang narre og indfange og undrer sig hagefter over, hvor lidt der sker.

De har endnu ikke fattet den enkle Sandhed: Stemmer Du paa de gamle, bliver ogsaa alting ved det gamle. Der behøves ingen vidtgaende Indsigt i Rigsdagsarbejdet, for at enhver fornuftig Vælger kan tage sit Standpunkt. Følgende enkle Ræsonnement er nok:

Synes Du, alt er snaare godt, Statsledelsen betryggende og Din

re og smaa i Samdræg'ighed, og saa kan mødes i politisk Enhed. En Gennemlæsning af Bondepartiets Program og af Artiklerne i dette Blad vil give Læserne Forstaaelsen af, at kun et Parti har Arbejdsprogram og Mænd til at løse Bondens politiske Opgave: BONDEPARTIET!

egen Stilling god og lovende, da stemmer Du trostigt paa de gamle Partier, der in solidum har Ansvaret for de Vilkaar, hvorunder der leves og arbejdes i Dag.

Men synes Du, at meget burde være anderledes, at dit Slid forbliver upasskonnet, at din Gæld vokser, din Arbejds glæde fratøves dig, og dit Hjem og dine Børns Fremtid tegner haabløs, da søger Du at nyorientere dig over mod Mænd, der vil arbejde for en dybtgaaende Ændring i Samfundslorholdene, som sætter Arbejde over Penge, Hensynet til Hjem og Virkeplads over Spekulationsinteresser og vil have Statens Ledelse revet ud af de sammenspiste Bengnaveres Hænder og lagt den over paa Skuldrene af frie, usafhængige Mænd. Og hvis Du forstaar, at en sund, arbejdsglad, økonomisk betrygget Bondestand er en Hovedbetingelse for et nyt, lykkeligt Danmark,

DA STEMME DU PAA BONDEPARTIET VED VALGENE DEN

8. APRIL 1939.

VALGDAGEN -

Bondens Dag.

Valgtalerne har vist, hvor negative de gamle Partier er. Her er Regeringspartiernes Ansva størst, thi de har Magten. Oppositionen maa have en særlig Adkomst til at øve Kritik.

Men vi er ikke bange for at sige, hvad vi ønsker:

I) En passende Forhøjelse af Prisen paa de udenlandske Penge, saaledes at de eksporterende Erhverv kan faa Dækning for deres Produktionsomkostninger og Jæs hjemlige Beskæftigelse vares mod udenlandsk Konkurrence.

Herved sikres Kronen, saaledes at vi kan skride til den næste Foranstaltning.

II) En Forøgelse af Kreditmidlerne og en Sænkning af Renten, hvorved al Produktion billigøres, og der kommer Sving i Erhvervslevet.

III) Fagforeningerne maa bringes til at forstaa, at nye Lovforordninger vil bringe enhver Generøjsning i Fare og atter skabe Arbejdsledshed.

Kan saadan Forstaaelse ikke skaffes, har det danske Folk Valget mellem:

a) Løndiktatur.
b) Ny Forhøjelse af Prisen paa fremmed Mønt.

c) Opretholdelse af den nuværende Tilstand med 142,000 Arbejdslose, Millioner i Almisse og Krisehjælp, Tvangsauktioner og Gældssanering samt et stadigt voksende Antal Millionærer.

Daudløs og raadløs har Regeringen uden Hensyn til Menneskeskæbner valgt det sidste.

Til ovenstaaende positive Program løjer vi følgende Enkeltheder:

1) Ved al Eksport sikres der de Produkter en Fortrinsret, som er fremstillet af danske Raastoffer.

2) Selvforsyning med Korn gennemføres ved en Sikring af Produktionsprisen, og kunstig Produktion, f. Eks. af Flæstik ved indført Dumpingkorn bringes til Ophør.

3) Danske Landbrugsvarer sikres paa Hjemmemarkedet en Pris, der svarer til det almindelige Prisniveau, og Margarineproduktionen indskrænkes, ligesom der ved Smørmarker aabnes den fattige Del af Befolkningen Adgang til at

DEN NEUTRALE MAND

refererer det historiske Møde mellem
ekskluderet L. S. Mand Godsejer
Junker og Proprietær Hartel.

Da den ekskluderede L. S.-Mand, Venstrekandidaten, Godsejer Junker, forleden lod Hartels Kaldelse og mødte ham i Haarlov Kro, havde det politisk neutrale „Kristeligt Dagblad“ sendt en Medarbejder.

Vi skal citere Hovedindholdet af Referatet efter Bladet for 18. ds.:

Lad os lige præsentere Forsamlingen og de to Kandidater lidt nærmere.

Forsamlingen bestod overvejende af Mænd, og i Alderen fra 40 Aar og op-efter. Der var kun ganske få af de yngre Vælgerklasser til Stede — hvordan det nu kan være.

Mærkeligt nok er de to Kandidater, der bejder til Landbovælgerens Gunst i Stordelings-Kredsen, begge hvidblods Akademikere. Junker er cand. polit., — altså Nationaløkonom — og Hartel er cand. mag. Begge driver de et større Landbrug. De er begge Mænd paa mellem 40 og 50 Aar ...

Hartel er forbavset.

Folketingsmand, Proprietær Hartel var første Taler. Han udtalte bl. a.:

— Der er tre Møder med Junker, der særlig finder mig i sin, og navnlig Mødet paa Amalienborg Slotsplads i 1935, da Bondetoget blev modtaget af Kongen. Det faldt dengang i Junkers Lod saa at sige at tage Bondestanden i Ed paa, at den skulde svende „alle til Rædsighed staaende Midler til at gennemvinge Landbrugets Krav ...“.

Nu er jeg, at Junker-optræder som Kandidat for Dr. Krags Parti, der netop ikke vil svende nogen af de Midler til Fremvingelse af rimelige Levevilkaar for Landmanden, som han tog Bønderne i Ed paa sin Dag paa Amalienborg Slotsplads. Dette er vølget til at bringe Forvirring blandt Landmændene. Man kunde spørge, hvorledes man kunde karakterisere en saadan Optræden. (Tilraab fra Forsamlingen: Forrædderi!)

— Ja, jeg skal nu ikke bruge saa stærke Udtryk. Men jeg vil gerne sige: Venstre hader L. S., og jeg finder det ejendommeligt, at Junker vil være med til at sætte Bræmseklokker paa den Vogn, som han egentlig ønsker skal gaa fremad. Venstre har ikke noget imod at fraternisere med det svenske Bondeparti men med det danske, nej fjol! (Munterhed). Venstre har paa Rigsdagen afvisi alle vore Forslag, skønt nogle af dem oprindeligt er Venstres egne Børn ...

Medens Tobakskrægen blev tættere og tættere, oprettede Proprietær Hartel Bondepartiets Program, af og til akkompagneret af Raslen med Sødavaadsflasker paa Balkonen, hvor Regnen maa

anvende det sunde, gode danske Anvender.

4) Ejendoms-skatterne sænkes til Førkrigstidens Beløb og fastlægges ensartet i By og paa Land.

5) Der skabes et nyt Grundlag for Afsløningen paa Landet, saaledes at Arbejds-kraften kan fastholdes.

A. Hartel.

have været udfoldelig. Man kunde lige netop skimte Tjeneren i den hvide Uniform, naar han gik deroppe og serverede.

Valutacentralens Opfinder.

Hr. Hartel sagde videre:

— Det er Madsen-Mygdal, der er Fader til Valutacentralen — selv om han og hans Parti ikke mere vil vedkende sig det. Ja, er det ikke mærkeligt at tænke sig, at dette Instrument er opfundet af en Mand, der staar som Frihandlens og Liberalismens største Repræsentant i Danmark. Det er ejendommeligt at se Junker i det Parti, der — som Junker selv har sagt engang — aldrig har undladt at forsøge en gunstig Lejlighed til at begaa en Fadæse.

Junker: Med dette tænker du formodentlig paa, at Venstre opstillede dig ved Valget i 1932. (Stormende Munterhed).

Hartel: Det var en af de faa Dumbheder, Venstre kunde ønske sig mange af.

Thi ved det nævnte Valg satte jeg som bekendt Venstres Stemmetal i Kredsen op med 12—13 pCt., medens Partiet i praktisk talt Landets øvrige Valgkredse gik tilbage. (Stærkt Bifald). Næh ... Venstre skulde have lært, at det var den Politik, jeg gik ind for, som havde de største Muligheder for at faa nye Kredse i Tale for Venstre. (Hør!)

Hr. Hartel nævnte videre „Skudshale“-Sagen, som Bondepartiet tog Initiativ til at rejse paa Rigsdagen, og vi blev da ogsaa støttet af Venstre i denne Sag, pointerede han.

Taleren kritiserede, at Danmark var Medlem af Folkeforbundet, der i Dag repræsenterede en Gruppe Magter, der var vendt mod en anden Magtgruppe. Dette Medlemskab kan blive farligt for vor Eksistens. Vi er nødt til at iagttage den størst mulige Neutralitet. (Stærkt Hærsaab).

Demokratiet.

Demokratiet karakteriserede Proprietøren paa følgende Maade:

— Demokratiet er selv Herre over sin Fremtid. Den Maade, det forvalter sit Aandsindhold paa, er bestemmende for dets Bestaan. Det falder ikke, fordi nye Systemer opstaar, men fordi det har tabt Troen paa sig selv og vil beskytte Friheden med Diktaturets Metoder, jævnfør Statsradiofoniens Vægning ved at transmittere Valgsteder i Aar. Vægningen ved at transmittere det store Bondestævne i Odense, og Steinkens Telefonaflytninger. (Bifald).

Hr. Hartel kritiserede det nye Forfatningsforslag, præciserede Bondepartiets Hovedsynspunkter og sluttede med at sige: Vær med til at give Bonden bedre Kaar. Naar Bonden har Penge, har alle Penge. Vort Parti lærer en Samfundspolitik, der vil Ret for alle, og Uret for ingen. (Stærkt Bifald).

Godsejer Junker forsvarer Venstre.

Godsejer Thomas Junker:

— Det var mig en Glæde at høre min gamle Ven Hartel fortælle gamle Minde. Jeg har ogsaa et Minde, Hartel. Kan du huske, da vi to var enige om,

at L. S. ikke skulde optræde som politisk Parti. Vi talte dengang med mange Mennesker og fik talrige Oplærelser fra den ene og den anden Side. Da vandt dig en Position, som ingen misundte dig, men du brugte den som Springbrød ind i Rigsdagen. Jeg har altid været mod et særligt L. S.-Parti. Og naar L. S. som faglig Bevægelse i Dag ikke er saa stærk, som jeg kunde ønske, skyldes det disse særlige L. S.-Partier paa Rigsdagen, først de Uafhængige, senere Fri Folkeparti og nu Bondepartiet, som da — undskyld jeg siger dig en Kompliment — er den dygtigste Repræsentant for.

... Venstre er et Folkeparti. Det er Grundforskellen mellem jer og os. Venstre ønsker Samarbejde med andre Samfundslag og Landbrugets Ligestilling — og ikke blot en Smule Klovsygehjælp eller Sandflugts-hjælp. Tror I ikke, det var bedre, I Landmænd, der her er til Stede, at vi Bønder rettede Skytss

mod Regeringen, i Stedet for at rette det mod os selv. (Bifald).

De gamle Partiers Mænd dukker sig.

I den paaløgende Diskussion deltog en lang Række Landmænd, en enkelt til Fordel for Naalmen, langt de fleste til Fordel for Bondepartiet, og kun en eneste til Fordel for Venstre, og det til Trods for, at der var en fremtrædende Venstre-Landsingsmand til Stede og talrige Venstre-Tillidsmænd, deriblandt flere tidligere Folketingskandidater.

Der blev fra mange Sider rettet en skarp Kritik mod Venstres formentielle Passivitet, mod Venstres Medvirken til Socialreformen etc.

Sandsynligvis var dog Flertallet i Salten Venstremænd (en lokal kendt Mand mente, at i alt Fald de tre Femtedele var Venstremænd), men det var her, ligesom det andre Steder har været Tilfældet: Man har Indtrykket af, at de gamle Partiers Mænd dukker sig ...

MANDEN, DER TOG KONSEKVENSEN

Folketingsmand Svend Nielsen tilstillede i Anledning af, at han udtraadte af Rigsdagen, Ritzaus Bureau følgende Begrundelse herfor:

Gennem mange Aars Rigsdagsarbejde har jeg Gang paa Gang haft Lejlighed til at se, at Bønderne ingen betydende Indflydelse har paa Lovgivningen, saa længe de staar delt i en 5—6 forskellige Partier, som i Almindelighed modarbejder hinanden. En saadan Tilstand er en Ulykke for dansk Landbrug, og det kan kun ændres, hvis Bønderne samles i et enigt, stærkt og forhandlingsdygtigt Bondeparti, som vil arbejde i god Forstaaelse med Landbrugets Andelssammenslutninger.

Det er min Overbevisning, at en saadan Samling er nødvendig, for at Bønderne kan naa frem til Ligeret og Ligestilling med andre Erhverv i vort Land, og derfor vil jeg tilraade Bønderne at samles om Bondepartiet.

Men da jeg er opstillet af Venstres Organisation i Grenaa-Kredsen under en Forudsætning, som er uforenelig med Tilslutning til Bondepartiet, har jeg anset det for rigtigst, at jeg gaar ud af Folketingsret.

SVEND NIELSEN.

Svend Nielsen er som bekendt opstillet som Bondepartiets Kandidat i Norre-Sundby.

Venstre betyder Stemmespild.

Atter gøres fra de gamle Partiers Side det velkendte Forsøg paa ved Snakken om Stemmespild at narre Folk til at stemme mod deres Overbevisning. Hvor forloren denne Tale er, dokumenterede Bondepartiets Ordfører ved den afsluttede Finanslovdebat, Hr. J. S. Foged, der efter Rigsdags'endende Sp. 5017 bl. a. udtalte følgende:

Ved sidste Valg spillede Venstre paa Grund af den halvprivilegerede Valgordning ca. 50,000 Stemmer, Stemmer, som overhovedet ikke kom noget Parti til gods ud over det, at det gavede Regeringspartierne, at Oppositionen spillede saa mange Stemmer.

Alle Venstrestemmer i Aarhus Amt, i Københavns Amt, i København By var spildt. Paa disse Steder kunde Venstre lige saa godt være blevet hjemme. Medens Venstre saaledes spillede 50,000 Stemmer, fik vi 3 Mandater paa 52,000 Stemmer. Og selv om alle vore Stemmer var lagt til Venstres — hvilket i sig selv var en Umulighed, da Venstre

sikkert ikke vilde have faaet 10 pCt. af dem — vilde Venstre kun have faaet 2 Kredsmandater og 1 Tillægsmandat mere, altsaa ialt 3 flere, endens vi sidder med 5. Jeg tror derfor, at det vilde være klogt, om man lod Talen om Splitelse fare.

Konsekvensen er, at Stemmer paa Bondepartiets Kandidat, Proprietær Hartel, sikrer, at virkelige Landbrugsinteresser kan blive varetaget i en kommende Rigsdag, hvorimod Stemmer paa Venstres Kandidat simpelthen gaar i Brokkassen.

Stannings tidligere Sekretær, Kontorchef Henry Stjernqvist, har behandlet Valgchaucerne i en Krok i „Social-Demokraten“ den 27. ds.

Han erindrer om, at Venstre i 1935 fik en uberettiget Fordel og siger ydmyliger: „Som Landet ligger, maa man dog vel regne med, at BONDEPARTIET ogsaa ved dette Valg vil gøre Indbag i Venstres Flakker; og hvis saaledes for Eks. 10 pCt. eller 30,000 af Venstres Stemmer gaar til Bondepartiet, vil Venstre herved miste 5—6 Kredsmandater og for første Gang melde sig blandt de øvrige Partier, som faar Andel i Tillægsmandaterne.“

Gunnar Fog-Petersen:

En Rigsdagskollega bedømmer Hartel.

.... Ved de sidste tre Aars Bondestævner, 1935 paa Amalienborg Slotsplads i København, Aaret efter paa Rønge Mark mellem Randers og Viborg og 1937 paa Skamlingsbanken har Hartel været Stavnernes Dirigent, og det kan ikke nægtes, at han har klaret sig godt fra den Opgave.

Det har jo ikke været for at synge Lovsange til Ære for det bestaaende Samfund eller dets Regering, at Bønderne er stævnet sammen fra alle Landets Egne nu tre Aar i Træk; nej, man kom for at protestere, rejse sine Krav — og for at træde. Man vilde vise, hvor mange, der kom, naar Landbrugernes Sammenlutning kaldte, og man vilde gensidigt ved Massopbud styrkes i Troen paa, at Landbruget dog var en Magt, om dets Mand kunde finde hinanden i en fæstet Sammenlutning. Møderne talte ganske naturligt urolige Elementer blandt de mange Tilhørere, og der var barske Røster, som krævede Ytringer fremført, der havde Oprørsret og brugte voldsomme Ord.

Hartel forstod at lede den megen Paagaaenhed og de stærke Krav ind i Resolutionen, der hver Gang var præget af hans solide Dannelse uden derved at miste Saft og Kraft. Han indledede med at sende Kongen et Telegram, han glemte ikke et Øjeblik, at det var Dannebrog, Folkets sælles Mærke, der vejede over hans Hoved, og han bidrog mere end nogen anden til, at Moderne fik et Forløb, som vel ikke fuldt ud stemte med danske Bønders sædvanlige Vurdering af Mødekultur, men som dog enhver, der er fortrolig med dansk Folkedansens bedste Egenskaber, kunde vedkende sig. Det var hans Form, som sejrede over den megen Formløshed, som ved saadanne Lejligheder let kommer til Ytring. Hartel er nemlig i enestaaende Grad en Formens Mester. Hans Tale er rolig, jævn i sine Bevægelser, behersket; Organet klangfuldt, Sprøget rent, Stilen enkel. Det er, som havde Latinens kølige Klarhed gennemtrængt hans danske Maal og forlenet vort jævne Modersmaal med sin ranke Holdning. Han løber ganske vist den Risiko, at den megen Formfuldenhed gør Taleren livløs og kedelig, og han har vel ikke altid sejlet sin Skude helt fri af dette Skar. Dog han er levende nok og naturlig menneskelig i sin Færd.

Gunnar Fog-Petersen: Var Regering og Rigsdag).

Proprietær Axel Hartel kundgør Bøndernes Resolution foran Kongens Residens-palæ paa Amalienborg.

BONDEPARTIET MANIFEST

Som foreløbigt Arbejdsprogram opstilles følgende Punkter:

1. Genindførelse af Eksportretternes Ejendoms- og Dispositionsret over den udenlandske Valuta, som hjemføres for dansk Produktion og Arbejde.
2. Ligestilling for Erhvervene i Henseende til Indtægts- og Skatteforhold, saaledes at den nugældende uretferdige Mindreindtjening og Merbeskatning for Landbrugets Udøvere bringes til Ophør, og Ret for Landbruget til at udnytte sine naturlige Eksportmuligheder.
3. Indførelse af et saadant Penge-, Rente- og Skattesystem, at den nuværende Udbygning af Arbejde og Produktion gennem Stats- og Kapitalmagt umuliggøres.
4. Ændring af det økonomiske og moralske adheggende Understøttelsessystem, saaledes at produktivt Arbejde træder i Stedet for Understøttelse, bl. a. derved, at Landbrugsarbejdet sættes i Stand til at betale sine Arbejdere en tilsvarende Løn som i andre Erhverv.

Øvrigt tilsliger vi Landbrugets Organisationer og Produktionsforeninger det nøjst mulige Samarbejde med det Formaal for Oje at genskabe og opretholde Landbrugets økonomiske Ligestilling med de andre Erhverv, og vi rækker Haanden ud til alle Enkeltpersoner, Organisationer og Partier, der vil samarbejde med os i de Formaal, vi har sat os, og som er enige med os i en eventuel Anvendelse af Landbrugets Produktion til Opsaaelse af disse Maal. Men vi er lige saa rede til Kamp mod alle, der skjult eller åbenlyst vil søge at forhindre os i at naa disse Maal.

Vi opfordrer alle, der direkte eller indirekte er henvist til at leve af den danske Jords Udbytte, til at tilslutte sig Bondepartiet for at skabe Samling om Partiets samfundsmæssige og nationale Opgave, og vi paapeger overfor andre, der mener at have modsatte Interesser, at med vort Lands hele økonomiske Opbygning vil den Politik, der tager rimeligt Hensyn til det boerende Erhvervs Tarv, ogsaa være den eneste rette Samfundspolitik.

Bonden i Spekulationens Vold.

Naar de yngre Slægtled taler om gamle Dage, saa gælder det Tidspunktet fra Aarhundredskiftet til Verdenskrigens Begyndelse.

Der er sikkert mange, der sparger sig selv: Hvad var egentlig Aarsagen til, at alt var saa godt dengang? Svaret er saa ligetil: Dengang havde Bonden Penge, dengang gik Bonden og han s Folk til Arbejdet med Glæde, dengang kunde Bonden sætte Arbejde igang. Dengang kunde det betale sig at dyrke den danske Jord.

Ja — det var dengang; hvor langt anderledes ser det ikke ud i Dag! Arbejderne gaar ikke længere til Arbejdspladsen, men til Kontrolstedet, Haandværkeren har ingen Svende paa Værkstedet, og hos Bonden lyder Saagen ikke længere ud over Agrene; det glade Sind er borte, ved Mundvigen sidder et bitert Drag.

Der rindrer mig ihu nogle Linier, og de lyder:

Nu ruger Mørket igen om Lande, og Bonden træller fra Dag til Dag, hans Trin er tunge, træt er hans Pande, og han nu plages af Tvivl og Nag ...

Disse Ord er den dystre Sandhed om Nutiden.

Og hvad er saa Skyld i alt dette? Regeringen! raaber man. Vel skal det indrømmes, at Regeringen til enhver Tid har Ansvaret for, hvad der sker, men Regeringen kunde aldrig have løst Bonden saa langt ud i Ulyset, hvis Partiet Venstre havde kendt sin Besørgelseslid.

Husk Venstres Minister Byskov, der skrev: Gaar der nogle Hundrede Hænder og Landmænd fællt, kan det være trist, selv om det for Samfundet er godt, at de gaar! Dette er smukke Ord, talte af en Mand, der er valgt af Bonden. Nu blev det ikke ved nogle Hundrede, nej — der gik 35.000 Landmænd fra Hus og Hjem, og tilbage sidder 78.000 Landmænd, som intet ejer.

Ved Gælkasseneringen viste Venstre et aabent Forræderi mod Landbruget, idet Venstre er den direkte Aarsag til, at den fattigste Gruppe af Landmændene gennem Kurstab maatte allereve ti Millioner Kroner til Spekulanterne. Husk dette, naar du staar med Stemmesedlen i Haanden den 3. April!

Haabsløsheden ruger endaa over Tusinder af Hjem. Skal vi bort fra denne Elendighed, maaske der rejses et Værn om Bondens politiske Interesser ogsaa paa Tinget, et Værn mod Udbygning og Magtmisbrug. Et saadant Værn kan kun rejses ved den 3. April at stemme paa Bondepartiet.

Em. Kristensen,
Ringsbjerg.

ALENE BONDEPARTIET TAGER NATIONALE HENSYN.

Repræsentanter for Bondepartiet i den sanderjydske Storkreds har ved et Møde paa „Folketjehem“ i Aabenraa vedtaget følgende Udtalelse:

Efter at Forhandlingen om Samarbejde til det forestaaende Valg er afsluttet af Venstre og Konservative, har Bondepartiets Repræsentanter af nationale Grunde enstemmigt besluttet at opstille Peter Nielsen, Refso Mark, som Bondepartiets Kandidat paa Venstres Liste i alle 7 sanderjydske Opstillingskredse.

ØNSKER VI DANSKE HJEM

Men saa maa vi ogsaa huske paa, at Socialdemokratiet aabent gaar ind for Statens Overtagelse af Produktionsmidlerne — derunder først og sidst Landbrugserhvervene. Den socialistiske Ordfører Hartvig Frisch' berygtede Dødslokke-Tale var et af de mange Beviser for, at den rene Marxisme driver Regeringen.

"Ordningerne", som et svagt og raadvildt Venstre har Medansvaret for, viser den opmærksomme Iagttagelse, at Socialiseringsbestræbelserne er godt igang.

Ikke engang Ejendoms-skatterne vil Regeringen være med til at nedsætte.

19. Januar faldt der i Folketinget en Replik, som er god at faa Forstand af. Det var den socialdemokratiske Landbrugs - Ordfører, Hr. S m ø r u m, der udtalte:

"Det vilde ikke kunne hjælpe, at man tror, der kan røres ved Ejendomsskatterne; disse Skatter er en Prioritet, de besiddelsesløse har i Danmarks Jord, og Arbejderpartiet vil ikke gaa med til at slippe denne Prioritet. Vi vil ingen Lettelse til Fordel for Privatkapitalen."

Denne politiske Udtalelse viser med al ønskelig Tydelighed Værdien af Statsministerens Skydebane- og Tivoliløfter.

Stanning er saa lillig, at han ikke har kastet Masken, Hr. Hartvig Frisch og Hr. S m ø r u m vifter usminket frit med den røde Fane.

KUN BONDEPARTIET ER I STAND TIL AT VÆRNE DEN DANSKE BONDENS HJEM OG ARBEJDE.

Hvorfor netop Bondepartiet!

Hidtil har Stanning og hans radikale Følgesvende kun altfor villigt lystret Fagforeningernes Pisk, og der er intet som helst Haab om, at dette Forhold vil ændres. Byarbejderen er uimodsigeligt den dirigerende i dansk Politik. Selv de seneste Dages Begivenheder viser det tydeligere og tydeligere.

M.E.N., Bonden er ikke længere til Sinds at lade sig kue dybere ned i Trældommen for den herskende Lønarbejderklasse. Og vi vil ikke afvente Arbejdsløshedens Selvmord. *Den vaagne danske Bonde er sig sin Part i Folkets Villie bevidst.*

Og netop *Evntens Part* i Folkets Vilje maa blive den afgørende Faktor i den kommende Tids Udvikling. Bondens Vilje udløses kun i Handling ved at stemme for hans eget Parti, for Bondepartiets Kandidat — til Værn for Hjemmet, til Fremme af Landbrugserhvervet og derved til Gavn for hele Folket.

DU ER LANDMAND, har Ansvar for Hjem og Danmarks Jord, du har læst Bondepartiets Program (her Side 2), du er i Hovedsagen enig med os — hvilken Landmand er ikke det? Men du kvier dig maaske endnu ved at give din Stemme til et ret nyt Parti, du føler endnu for din gamle Parthias.

Tag nu Stadsunkt — o gler at tale med den nye Tid, giv den din Stemme, støt det maalbevidste Bondeparti.

Du har vel næppe glemt de Skuffelser, Venstre har budt sine Vælgere, men læs nu alligevel engang Listen igennem:

VENSTRES SYNDEREGISTER er læst og trist. Den danske Bondestands økonomiske Tilbagegang følger Venstres Fejlgreb Skridt for Skridt.

Vi kan nøjes med at erindre om følgende 13 mørke Punkter:

- 1) Venstres Medvirken ved Kronens Parifloring 1924—25. Den senere Venstreminister Bysskovs „ærlige Krone“.
- 2) Kronen gøres under Ministeriet Madsen-Mygdal guldindløselig i 1927.
- 3) Madsen-Mygdal giver Stødet til Valutacentralets Oprettelse i 1931, og selv efter Valget i 1932 fortsætter Venstre med at stemme for denne Lovgivning, der giver Nationalbanken Ret til at expropriere Landbrugets Valuta til en Udsærpris.

4) Venstre bekæmper Vald. Thomssens modige Forsøg paa at faa en Udrensning indenfor Statens Kreaturkeksportvalg.

Vi minder ogsaa om Madsen-Mygdals Angreb paa Mælketilbageholdelsen i 1933 og Dr. Krags Forsøg paa at svække Valutaaktionen ved at kalde den en „Udførelse mod Samfundet“.

6) Venstre udelukker i 1935, støttet af de Konservative, Tusinder af fattige Landmænd, der ikke har kunnet udrede de meningsløse kommunale Skatter, fra at faa Stemmeret ved Amdsraadsvalget.

7) Den 1. August 1935 fremføres Bondepartiets Krav paa Rigsdagen af Vald. Thomsen; men ogsaa Venstre er med til at stemme dem ned.

8) Venstre gaar imod Loven om Danmarks Nationalbank, men modtager desuagtet de velkomne „Ben“ i Bankens Ledelse (d'Hr. Himmelsestrup og Haach faar Pladserne).

9) Venstre stemmer imod Bondepartiets Forslag om en 10 pCts Valutaafgift til Fordel for Eksporten.

10) Venstre forlanger Grundforbedringsloven ved at faa kontante Laan ændret til Obligationer med Kurstab.

11) Venstre forlanger Gældsansættelsesloven paa samme Vis og faar de første Aars Rente forhøjet fra 1½ til 3 pCt.

12) Venstre stemte ved Lockoutlovens Behandling imod Bondepartiets Forslag om en Forhøjelse af Sterlingkursen til

DE GAMLE HERRER: Hallo, De dér! De gaar den gale Vej!

26. 13) Venstre har i alle Landbrugets Kampsituationer gjort Front mod L. S. og taget Afstand fra Landbrugets Adkomst til Anvendelse af faglige Magtmidler for at saa frem til økonomisk Li-gestilling.

Manleterfuldt

Det er i Nøden, man skal kende sine Venner, og i Nøden svigtede Venstre, og derfor udraadte Sv. Nielsen at Partiet og anbefalede Bønderne at samles om Bondepartiet, thi „Bonden har kun faa virkelige Venner paa den danske Rigsdag“.

DE RAADVILDE KONSERVATIVE.

De Konservative har paa sin Vis en hødværdig Fortid som Landbovenner. Men hvor ser vi nu virkelige Udslag af Partiets Evne til at føre Bondens Sag frem?

Der er ikke engang nu op imod Valget fremkommet konservative samlende Forslag til Løsning af Landbrugskrisen, og hvem er de Konservative?

Er det den vennehøje og forvirrede Grundfølskeperimentator Christmas Møller, er det den inkarnerede Industrimand Drachmann, eller er det Præsten Amby, som talte den 15. November i Folketinget og sagde: „Det at være Landarbejder i Dag er et Helvede“, og som samtidig paakaldte embedsmandsmæssig Ledelse af Landbrugets Arbejdsløshedsspørgsmaal?

Bonden kan i Dag indse, at embedsmandsmæssig Ledelse, Tjenestemændenes Lønforhøjelse og Byerhvervenes Særinteresser vel sagtens er det første, der endnu kan samle det i Dag saa sørgeligt raadvilde og faktisk sprængte konservative Parti?

De Konservative har ganske vist Landbrugetsrepræsentanter i deres Midte, men til Trods herfor har Partiet ikke formaaet at blive enige om et Landbrugsprogram.

DE RADIKALLES SKÆBESVANGRE FEJLTAGELSE.

Den store, sunde og smukke Tanke „Eget Hjem paa egen Jord“ har danske Radikalerne udnyttet blødt og med sandt Resultat, at Husmanden i Dag maa stræbe i 8—14 Timer for en ussel Dag-løn af gennemsnitlig 2,38 Kr. (imod Industriarbejderen ca. 10 Kr. og de kommunale Landarbejdere ca. 8 Kr.). Og Husmandens Familie faar 59 Øre — nioghalvtreds Øre — for sit Sild Dagen lang.

Dette har den radikale Udstykkelses- og Landbrugspolitik ført med sig. Den samme Politik, der, for at nævne et Eksempel af syvste Dato, lader Samfundet betale flere Millioner Kroner for at faa oprettet 100 nye Husmandstrug langs Limfjorden, Millioner, Husmanden selv skal forresten. De samme Husmand, for hvem man har maget det saa, at de trods alle saakaldte Støtteforanstaltninger tynges af længt de største Rentekrav indenfor dansk Landbrug.

Enkelte af Systemets Rigsdagsmænd indrettede sig hilsind med Nationalis paa Røgets Borg.

Tænk blot den Tanke til Ende, at der skulde redegøres for alle 225 Tingmænd. Thi hvem siger, at Landbrugsraadets Præsident, Venstre-Landstingsmanden Häuschen og enkelte andre skal have Særretigheder.

SOCIALISEREDE, naturligvis gør vi ikke!

HARTVIG FRISCH: Velkommen! — Vil De ikke af med Overfrakken?

Stemningen Landet over.

I Mandens Møde har der ikke været en Valgdag, der er blevet imødeset med saa stor Spænding som den 3. April. Nye Retningslinier vil omkalfatre Rigsdagen. Ser vi ud over Landet, og følger vi Bondepartiet, faar vi det bestemte Indtryk, at Tilslutningen til Partiets Kandidater er større og varmere, end man i dristig Forventning havde turdet haabe.

Nedenfor et Par Strejflis:

SKAL BONDEN STADIG FORFORDELES?

Kølding. Den kendte Kommune- mand, Niels Skott, er Bondepartiets Kandidat. De seks Partier holder Fæltesmøder, og det anerkendes i alle Kredse, at Skott er den eneste af Kandidaterne som virkelig sagligt og med Vægt paaviser, hvorledes Bonden og dermed Landdistrikterne som Helhed Gang paa Gang bliver forloedel.

FALDER BRORSEN?

Viborg Amt. Venstre i Viborg Amt samler alle Kræfter, og det er intet Under! Proprietær Lund, Kratholm, er opstillet imod Formænd for Venstres Folketingsgruppe Søren Brorsen, og — skal man dømme efter Stemningen paa Møder og Mand og Mand imellem — saa vil det holde mere end haardt for Venstres Ordfører. Lund, Kratholm, gaar frem Møde for Møde, og han, den anerkendte dygtige Landmand, har ganske saubart Vælgeres Tilid i ualmindelig høj Grad.

MAND OG HUSTRU BONDEPARTIKANDIDATER.

Randers. Proprietær Lund, Kratholm ved Kolind, er som omtalt opstillet som Bondepartiets Kandidat i Kjellerup-Kredsen (Viborg Amt), men ogsaa hans Hustru, Fru Inge Lund, af den politisk kendte Adels-Slægt, er dybt interesseret i Arbejdet, og hun har modtaget en Opfordring fra Randers Amtskreds om at lade sig opstille som Kandidat til Folketinget.

HUSMODRENE MELDER SIG.

Fru Inge Lund er ikke den eneste Kvinde paa Bondepartiets Liste. Fru Marie Hansen, Gramrod, der allerede er Suppleant til Folketinget, er opstillet i Lovel-Kredsen. Fru Marie Hansen er kendt af alle L. S.-Folk som den ypperlige Agitator for Kvindernes Indsats i den faglige Bevægelse.

SOCIALISTERNE TROR SUKKERROER ER KARTOFLER.

Landbrugsminister Bording har forberedt Sikkerordningen i et Propagandahæfte: „Valget i Billeder“. Det Billede, der „pryder“ den høje Ministers Propaganda er betitlet „Bocoptagning“. Et slemt Uheld er det, at Billedet viser Kartoffeloptagning.

Man kan vel ikke antage, at Landbrugsministeren ikke kender Forskel paa en Sukkerroe og en Kartoffel. Hans ansvarlige Partifæller gør det altsaa ikke.

— Men det ikke turde give Bagslag, naar Soc.-Dem. om denne Fjæse skel-

ver, „den vil komme til at staa som Mønster paa effektivitet og magtfuld Valgpropaganda“.

STADIG STOT FREMAD.

Vejle: Det kan være skraldt nok med Tilslutningen til Vælgermøderne i denne Omgang. Et Sted er man dog altid sikkert paa, at der møder mange Mennesker, til Valdemar Thomssens Vælgermøder.

Der staaer stadig Gny om Bondepartiets Formænd, og hans Møder viser stort Fremgang; det er en daglig Begivenhed herovre, at tidligere Medlemmer af andre Partier staaer frem og melder sig under Bondepartiets Fane.

FYN VIL TÆLLE DENNE GANG.

Svendborg. Bondestævnet i Odense samlede ca. 60,000 Deltagere. De fynske Slagterier gik for fuld Mask ind i Erhvervsvalget; alene dette var Indicier nok til, at der ogsaa er stor Stemmemængde paa Fyn, og herfra hører vi nu, at Kandidaten, Forpagter, Landbrugskandidat Viggo Kristensen, Ellsbund, samler uventet mange, og det skal nok lykkes fynske Bønder at sætte deres Præg paa Dagen den 3. April.

LANDBRUGSMINISTEREN OG SKYLDEN FOR M. & K.-KATASTROFEN.

Herning. Ejeren af „Danmarks bedste Bondegård“, Folketingsmand Jens Thomsen, er saa sikker sørgen paa Genvælg. Han tager i disse Dage droje Tag med den, der burde være dansk Landbrugs Førstemand, Hr. Bording, og Bondepartiets Kandidat paaviser bl. a., hvorledes Landbrugsministeren ved at afvise den danske Vaccines Fader, Dr. Sven Schmidt, har et skæbnesvært Ansvar for, at Halvdelen af Danmarks Besætninger blev angrebet af M. & K. — ligesom han har Ansvaret for, at kun et skæddigt Minimalbeløb blev udbetalt de ramte Landmænd i Erstatning.

FØRSTEMAND I LANDBRUGS-ORGANISATION — BONDEPARTIKANDIDAT.

Nørre-Sundby: De nok saa stærkt omtalte Dødsklodder ringede den Dag, den landskendte Organisationsmand Svend Nielsen nedlagde sit Mandat som Venstres Folketingsmand. Han holder nu Møder i Nørre-Sundby, hvor han paaviser, at Venstre har foræret Socialdemokratiet Lov, der har gjort Venstres egne Vælgere fattigere.

„Min Plads er blandt Bønderne — siger Svend Nielsen ... og Bønderne skal nok vælge ham!“

Stæsnig har glemt, at Bonden hører med til Folket.

— Valget skal vise ham Sandheden.

RØD REGN OVER DANMARK.

Man maa lade Socialdemokratiet, at det gør noget for at søge at overbevise Vælgerne om, at den fordragte Socialisering vil gavne Danmark. Bladet „Social-Demokraten“ opgør med Støthed, at det sender 5,820,000 Tryksager ud over Landet. Ca. 6 Millioner „Sandhedsblade“.

EN KLOG GAMMEL MANDS ORD.

Venstre har ikke længere Rod i Landbostanden.

Som gammel Venstremand beklager jeg meget det i sin Tid saa stoute Venstreparti, der gennem et Par Menneskealdr har ført en virkelig demokratisk Politik med lige Skel og Ret til alle Sider, men nu saa aldeles har svigtet Landbostanden, hvad der er saa meget mere uforstaaeligt, som Venstre oprindeligt er udsat af det gamle „Bondevennerne's Part“.

Landboernes jævne og retsindige Tankgang er ikke alene i Danmark, men overalt det afgørende for Samfundets solide og rolige Udvikling. Saa længe, der stod Mænd som Berg og J. C. Christensen i Spidsen for Venstre — ogsaa Hørup skal nævnes —, gik vort Land fremad i en rolig og solid Udvikling.

Bellaahj-Udstillingen viste Bondens dygtige Arbejde, der viste, at han mere end tredobbele Udbyttet af den danske Jord, fremstillede Verdens fineste Smør og Flisik og tildels Ost og Frø og derved skabte Betingelser for en Levedød for den samlede danske Befolkning som saa Steder i Verden; men trods dette har man ved et slet Regeringsstyre gennem de sidste 25 Aar oplevet Forhold, saa en Husmand som Gennemsnit maa nøjes med 12 a 1300 Kr. aarlig og en Gaardmand 1800 a 2000 Kr., simpelthen fordi man modarbejder, at Landbruget faar Ligestilling med de andre Erhverv.

Ser man da ikke, hvor vi glider hen, hvis Bonden ikke sørger for at faa et mere lufdygtigt paa Lovgivning!

Venstre kunde fremdeles have været det store Mellemparti, hvis det ikke havde svigtet sit Kald i det afgørende Øjeblik. Største Parten af Føderne er blevet Mænd, som ikke har Rod i Landbofolkningen, og som kun synes at skabe sig en god økonomisk Spilling. Naar Mænd som Dr. Krag og Stebsager nu ønskes genvælg, er dette kendetegnende for, hvad man kan vente af Venstre.

Kun et Parti paa Rigsdagen, Bondepartiet, har paa en saglig og dygtig Maade talt for Landboernes berettigede Krav, og de har ikke alene paavist disse Kravs Berettigelse, men har stillet velmotiverede, gennemgribende Forslag, som alle paasæer et Par mindre Forslag, man blev nødt til at slippe igennem, er blevet nedstemt — ogsaa af Venstre.

Saa inderligt, som jeg kan, henstiller jeg til mine Standsfæller at stemme paa Bondepartiet ved det forestaaende Valg. Ogsaa Mellemstanden i By og paa Land, smaa Haandværkere og Handlende, vil de vist gøre klogt i at støtte dette Parti; thi den gamle Sætning: „Naar Bonden har Penge, har alle Penge“, gælder vist i nogen Maade endnu. Selv Arbejderne er ved at blive træt af det socialistiske Styre. Vel har de faaet Lønningerne forhøjet, men samtidig er det meere af det, de skal købe, næsten steget i samme Forhold.

Chr. Vestergaard.

Det offentlige betaler Regeringens Valgkampagne.

Hvor længe vil det taalmodige Vælgerfolk finde sig i den Udsyttelse af alle Midler — ogsaa offentlige Midler —, der Dag for Dag kendetegner Socialdemokratiets Propaganda i højere og højere Grad?

I enhver Kommune Landet over, hvor Socialdemokratiet er ved Magten, kan Vælgerne nævne Eksempler paa, hvad anstændige Mennesker maa kalde Misbrug.

I Dag er Regeringstolkene naaet et Højdepunkt: Man har udsendt en Valgavis i Anledning af Regeringens 10 Aars Jubilæum med en Tekst der kun overgaas af disse Dages Staaingsreportage i Soc.-Dem., en snobbet og spytslikkende Paralyrik, som vilde faa selv Stalin, Mussolini og Hitler til at faa Kvalme.

Naa, dette skal nok give Bagslag, men Soc. egne Folk om det!

Vi andre maa derimod rejse en Protest imod, at Valgnummeret, som er paa 32 Sider, og altsaa er en overordentlig kostbar Tryksag, bæres af Annoncer, for en Dels Vedkommende tegnet hos de Millionfirmaer, der skylder Regeringen næsten alt, men en væsentlig Del tegnet hos Stat og Kommune samt hos Institutioner, der er helt afhængige af Regeringen.

Vi nævner Fredericia By, Københavns Havn, Grønlands Styrelse og af Institutionerne Statsanstalt en for Livsforsikring, Landmandsbanken (med Statsaktiemajoritet), Vølund osv.

De mindste Annoncer i Valgryksagen er fra Arbejdernes egne Foretagender, men hvorfor skulde disse dog ogsaa betale, naar andre er saa slappe, at de lader sig „vvangsindlægge“ for Betalingen for Regeringens Hurraraab!

Forhaabentlig er det en Fejlregning, naar Regeringen tror paa, at Vælgerne sover saa godt, at de ikke kan lide, naar det Offentlige Kasser læsses paa denne Vis!

Siddendes ses Elbæk-Jessen, Jens Thomsen og Valdemar Thomsen, staaende bagved Axel Hartel og I. S. Fogel.

Folketingamænd jeg kender fem,
Stakkel, som ej kender dem;
Ved hinandens Side sat,
blev paa Folkets Borg en Skat.

Valdemar er Patriark,
fast og sikker, stædig Knark,
styrer Flokken som Regent,
alle siger: godt bevendt.

Jens har og sin Brors Natur
siddet fremmest og paa Lur.
Han er Staaings Pøgepind,
naar han faar sin Fibel ind.

Bønder glæd jer for de fem,
Krisen, den blev mindre stem,
kom blot flere slige ind
med det rette Brodersind.
Lars Peter Øyrevang.

Hartel rager synligt op,
Hoved har han paa sin Krop.
Han er født som Dirigent,
for sin smukke Form bekendt.

Elbæk-Jessen er solid,
rolig støt og g'ør sig Tid.
Kloge Ord og sindig Tale
gør sig godt i Rigsdagsale.

Fogel boltrer sig i Tinget,
„Rasmus“ har saa ofte ringet,
„Sigt et Sprog du ej kan føre,
det maa Vælgerne ej høre!“

Træk paa samme Hammel.

De fem Medlemmer af Bondepartiet er de eneste Landbrugsrepræsentanter paa Rigsdagen, der er gaaet ind for Landbrugets Ligeret og for Landbrugets Ret til gennem Organisation uden partipolitisk Skillelinie at arbejde hen til, at alle uanset Brugsstørrelse kan faa en rimelig Løn for Arbejdet, derfor stemmer jeg paa Bondepartiet.

I Særdeleshed stemmer jeg som Statshusmand paa Partiet, fordi det var Bondepartiet, der først rejste Kravet om den konjunkturbestemte Rente og fik den gennemført for Statshusmændenes Vedkommende.

Vi lever i en Tid, hvor alle andre betydende Erhverv har organiseret sig i stærke faglige Sammenlutninger, hvorigennem de ved alle lovlige Midler kan sikre sig økonomisk gode Kaar.

Under disse Forhold kan Landbruget ikke længe økonomisk og politisk staa delt i Grupper, større og mindre Brugere, som indbyrdes bekæmper hinanden. Vi maa have den samme Ret og den samme Pligt som andre Erhverv til at danne vor Fagforening og derved lævde en lønnende Pris for vore Produkter.

Bondepartiet er det eneste Parti, som anerkender det, og derfor bør Partiet paa den kommende Valgdag have Landbrugets Stemmer, uanset Brugsstørrelse.

Niels Sylvest,
Statshusmand,
Glæse.

DEN NY KANDIDAT.

Landbrugskandidat, Gaardejer og Sogneraadsmænd Gudmann Petersen, Faarevejle, er født den 12. Februar 1895 i Bømt, Aarsladerup Sogn. Gik i Aarene 1913—18 paa Ry og Askov Højskoler samt Landbrugsskolen i Kolding. Efter afsluttet Uddannelse paa Landhøjskolen var han 1921—22 Lærer paa Tuse Landbrugsskole. I 1923 vendte han med Købet af Ravnsbjerggaard i Faarevejle tilbage til det praktiske Landbrug. Hans Standsstiller fattede hurtigt Tillid til den kendskabte og pligtfulde og stillfærdige Mand med det paa samme Tid hensynsfulde og bestemte Væsen og valgte ham ind i Faarevejle Mejeri og Odsherreds Landbrugsforening. Han er Formand for den landbrugstagslige Ungdomsskole og fra 1937 Formand for Faarevejle Sogneraad. Han har i Tidens Løb gjort et stort Arbejde for L. S. og J. A. K.; særlig traadte han hen frem under Junker-Striden og ledede det Udvalg, der havde til Opgave for Holbæk Aars Vedkommende at genoprette den Skade, Junker havde tilføjet sin gamle Organisation. Arbejdet lykkedes, og dens Udfarelse har Vidne om Gudmann Petersens Mod, Loyalitet og Trofasthed.

Marts 1939.

A. Hartel.

Hvad nytter Folkeforbundet os?

Ved det politiske Møde i Kong indrømmede Folketingsmd. Himmelstrup, at Hartel var den første, som paa Rigsdagen havde rejst Kravet om Danmarks Udmeldelse af Folkernes Forbund.

Enhver kan i Dag med den nuværende Magtgruppering se, hvor ubetinget nødvendigt for os at lagttage den strengeste Neutralitet. Og da en stor Magtgruppe (Tyskland-Italien), som Danmark skal staa i et redeligt neutralt Forhold til, ikke er Medlem af Folkeforbundet, maa Danmark for ikke at risikere Sanktionsforpligtelser som overfor Italien i 1935, ud-

melde sig at Forbundet og spare Tid og Penge.

I 1935 var Bondepartiet det eneste, som stemte mod at give Hr. Munch Fuldmagt til at iværksætte Sanktioner mod Italien. Og Tiden har givet Bondepartiet Ret.

Folkeforbundet har ganske enkelte Funktioner af rent administrativ Natur, civile, statistiske og alment oplysende, som det vil være rimeligt at bibeholde under en eller anden Form; men kun faa Mennesker i hele Verden kan lide indse, at Folkeforbundet har spillet Fallit som Magtfaktor, og blandt disse er, sørgeligt at sige det, Danmarks Udenrigsminister.

DE RENE LINIERS GRUNDLOV.

Viertrætte af Christiansborg, trætte og modløse, fordi politiske Studehandler med Kanslergadelorligt som Eksempel giver slette Resultater, trætte, fordi Sammenblanding af personlige Interesser og offentlige Formaal svækker, først og sidst trætte, fordi Grundlovens klare Bud om Adskillelse af den lovgivende, den udøvende og den dømmende Magt daglig sidde overhørigt.

★

Det er beskaemmende for det danske Folk, at der i den Tid, vi har haft den saakaldte frie Forfatning, altid har været Strid om selve Forfatningen.

Da Regeringspartierne efter Erobringen af Landstinget i 1936 ikke længere havde de te som Syndebuk, og man ved det forestaaende Folketingsvalg nødvendigvis maatte have noget andet at tale om end Arbejdslosheden, Landbrugskrisen og Dyrtid, rejste man paany Striden om Forfatningen.

Og havde man saa valgt den lige Vej: Landstingets Afskaffelse og Etkammersystemets Indførelse, havde der dog været nogen Mening i Forfatningspaastyet. Men i Stedet for rent Etkammer fik vi et vidunderligt Stykke parlamentarisk Gummiassikum: En forenet Rigsdag = 1 Kammer og en opdelt Rigsdag: Folketing og Rigssting = 2 Kamre.

Man ser, hvorledes eet Ting er lig med to Ting og to Ting med eet Ting, og mange fristes til at sige, at det hele er ingenting.

★

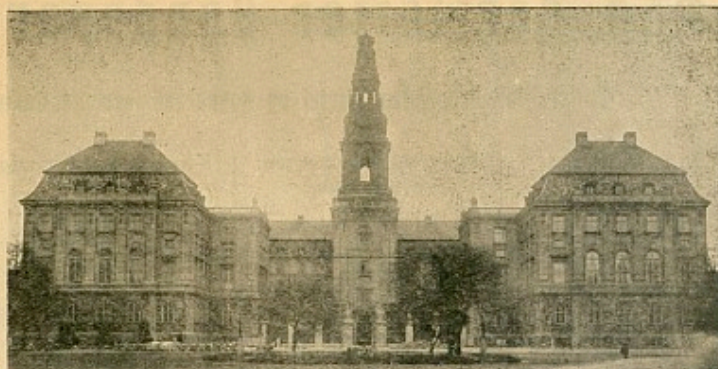
Alene Bondepartiet kræver de rene Liniers Grundlov, og dette Krav er blevet knæsat ved Folketingsgruppens Ændringsforslag til Grundlovsforslaget. Ændringer, der atter vil blive aktuelle, naar Folkeafstemningen har sveget Forligspartierne m w w mwv Forligspartierne.

Bondepartiet kræver, belært af de Erfaringer, den menige Vælger kun alt for godt erindrer, bl. a.,

at Ministre kan tiltales for deres Embedsførelse af Kongen eller en Trediedel af Rigsdagens Medlemmer,

at Forvaltningen ikke maa overdrage nogen at handle for Statens Regning, naar den paagældende samtidig driver privat Virksomhed indenfor samme Omraade,

at Vælgerne ligelige Repræsentation sikres yderligere, og

at Adgangen til Folkeafstemning lettes,

at Rejsplejen og Anklagemyndigheden skal være uafhængig af og hver især adskilt fra Forvaltningen, og

at Ejendomsretten sikres gennem en virkelig grundlovmæssig Domsbeskyttelse.

A falgørende Betydning er det, at Bondepartiet naturligvis ogsaa kræver de rene Linier i Statens Forhold til Kirken, og det hedder i Folketingsgruppens Forslag:

"Folkekirken Forfatning ordnes ved Lov.

Ændringer i Kirkens indre Forhold kan kun gennemføres med Tilslutning fra Landets Biskop-

per og Repræsentanter for Menighedsraadene.

De til Folkekirken henlagte Midler, saavel som de den tilgaaende Værdier maa ikke finde Anvendelse til andre Formaal end saadanne, hvortil de er tilvejebragt".

— Denne Aftattelse af Kirkeparagraffen vandt Tilslutning under Grundlovsdebatten — paa tværs af Partierne.

Bondepartiet vil ikke være med i et Spillfægtteri om en Rigsdag, der er en Bastard af Junigrundloven og fremmet System. Vi gaar ind for det rene Etkammersystem, et System, hvortil 83 pCt. af Rigsdagens Medlemmer i Virkeligheden bekender sig.

Da Bondepartiet kom.

Den 5. Maj 1946 dannedes det første danske Bondeparti under Navn af „Bondevennernes Selskab" og med det Formaal at virke for „Bondestandens Frigørelse og ligeborgerlige Ret med de andre Samfundsklasser".

Nu — omtrent 100 Aar efter — har Forholdene i Danmark udviklet sig saaledes, at Dannelsen af et nyt dansk Bondeparti med samme Forsaal er absolut paakrævet.

I Henhold til Vedtagelsen paa Aarhusmødet den 10. December 1938, hvor 800 Jydsk Bønder opfordrede Landbrugsrets Repræsentanter paa Rigsdagen til, ligesom de selv havde gjort det, at frigøre sig for alle hidtidige skæbetsværende Partillemelser og medvirke til Dannelsen af et Bondeparti, har Mødeudvalget forhandlet med de Landbrugsrepræsentanter paa Rigsdagen, der har givet Tanken om et saadant Parti deres Tilslutning, og paa et Møde i Aalborg den 16. Januar 1939 blev det vedtaget at proklamere Bondepartiet.

Kort efter vedtog Det frie Folkepartis Rigsdagsgruppe at indmelde sig i Partiet og tage Navnet „Bondepartiet" op.

Det første vigtige Udslag af denne Handling var det, at den agtede og landskendte Landhøforeningsmand, Folketingsmand Svend Nielsen, anmeldte sig af Partiet Venstre med den mædige Motivering, vi har aftrykt paa Side 2 her i Bladet.

En Henvendelse til de gamle Partier fra Bondepartiets Ledere, Pater Pindstrup og Vald. Thomsen, forblev i Resultaten ubesvaret. De gamle Partier bandt deres Medlemmer, Venstre ved et „Statskup".

Bondepartiet har nu opstillet Kandidater i de vigtigste af Landets Kredse. Først og fremmest naturligvis de fem Folketingsmænd, der med staaende stor Dyrktighed har været Bøndernes Tarv, og dernæst en Række Mænd, som hver især paa landbrugsfaglig Maade indtager Stilling, der gør dem værdige til Vælgerne Tilid til Mandater i den kommende Rigsdag.

Grundloven kan ikke vedtages

Paa Rigsdagssamlingens sidste Dag opstillede Bondepartiets Ordfører, Jens Thomsen, et opsigtsvækkende Regnestykke, idet han gjorde opmærksom paa, at 83 % af Rigsdagens Medlemmer, Socialdemokrater, Venstre, en Del Konservative, Radikale, Bondepartiet m. fl., i Virkeligheden staar bag Kravet om et rent Etkammersystem. Man maatte derfor, sagde J. T., formode, at Befolkningen er omtrent ligeledes indstillet, og at Forslaget derfor maa lide en krank Skæbne ved Folkeafstemningen.

★

Bondepartiets Ordfører fastslog saaledes, at kun 17 % af Rigsdagsmændene, naar alt kom til alt, gik ind for Forslaget, der, som han ytrede sig, var Frukten af et uanetligt Ægteskab imellem Regeringen og Christmas Møller.

★

Det mindst lige saa opsigtsvæk-

kende, som skete ved dette Møde, var, at den konservative Korsgaard, almindelig anerkendt som en af Rigsdagens fineste Regnemestre, stod op og erklærede, at han naturligvis ikke var i Tvivl om, hvorledes Sagen vilde gaa paa Rigsdagen. Der var maaske heller ikke megen Aarsag til at frygte Valgene, men han følte, at der ikke stod noget stort Folkekrav bagved Ønsket om Grundlovsændring, og han var ikke sikker paa, at det blev muligt at samle 45 % af Vælgerne omkring Grundlovsforliget.

★

Vi skal ikke til Folkeafstemning endnu, men Vælgerne gør klogt i at erindre, at Forligspartiernes Mørkeregningsøvelser har afstedkommet Vedtagelsen af et Grundlovsforslag, der intet byder Folket hverken af godt og prøvet eller af nyt og attraaværdigt.

Mænd, der løfter Bondepartiets Krav.

Stillere for Proprietær Hartel og Sogneraadsformand Gudmann Petersen.

I Præstøkredsen:

Jens Peter Andersen,
Tingerup, Rønnede.
Rasmus Larsen,
Svenderup, Rønnede.
Othof Christensen,
Svenderup, Rønnede.
Fru Kristine Larsen,
Grundrup, Rønnede.
Jenny Andersen,
Kongsted, Rønnede.
Paul V. Nielsen,
Højgaard, Rønnede.
Lars P. Larsen,
Vanduse, Fakse.
Martin Paulsen,
Tøkkerup, Faxe.
Th. Nygaard,
Ebbeskov, Fakse.
Anders Andersen,
Jyderup, Fakse.
Joh. Egggaard,
Vardløse, Fakse.
Chr. Hansen,
Kindvig, Mern.
Chr. Siør,
Udby, Landby.
Jens Jensen,
Udby, Landby.
Niels P. Hansen,
Udby, Landby.
Verner Kragh,
Skallerup, Vordingborg.
Christian Petersen,
Grumløse, Løndby.
Bendt Hansen,
Mern.
Lars Hansen,
Mern.
Lars Othof Larsen,
Sageby, Mern.
Hans Petersen,
Kindvig, Mern.
N. C. Andersen,
Allerslev.
Ejner Aunstrom,
Svanegaard, Allerslev.
Niels M. Jensen,
Krympinge, Bogense.
Peter Nielsen,
Krympinge, Bogense.
H. F. Jensen,
Lillevangsgaard, Vordingborg.
Ulrik Nielsen,
Ellerød, Vordingborg.
Henrik Sørensen,
Oslev, Vordingborg.
Emil Larsen,
Kindvig, Mern.
Alf Christensen,
Mern.
P. Petersen,
Langebjergsgaard, Faxe.
Johannes Jørgensen,
Enggaard, Fakse.
Jens Laurits Jensen,
Buderup, Tappernøje.
Fru Anna Marie Jensen,
Buderup, Tappernøje.

I Storehedingekredsen:

Gdr. Em. Kristensen,
Ringsbjerg.
Parc. Fr. Larsen,
Spanager.
Gdr. Helge Vejblæk,
Vedskalle.
Gdr. Jens Chr. Jensen,
Vedskalle.
Gdr. Hans Klidtoft,
Hellested.
Husmand P. Christensen,
Spjellerup.
Husmand Rasmus Larsen,
Hastlev.
Gdr. Anders Andersen,
Hellested.
Parc. Jens P. Jensen,
Spjellerup.
Parc. Carl Nielsen,
Herfølge.
Parc. Erik Nielsen,
Høttug Klint.
Gdr. Oscar Eemberg,
Høttug.
Gdr. Chr. Larsen,
Alkstrup.
Gdr. Lars Jensen Jakobsen,
Oevna.
Gdr. Fr. Pedersen,
Klippinge.
Gdr. P. Reich. Nielsen,
Taarøje.
Gdr. Haas Andersen,
Smerup.
Gdr. Harry Josephsen,
St. Taarøje.
Gdr. Rasmus Jensen,
Peblinge.
Gdr. Leo Sørensen,
Smerup.
Gdr. Niels P. Hansen,
Himlingeje.
Gdr. Johan Larsen,
St. Taarby.
Gdr. Jens Jensen,
Vraaby.
Gdr. Jens Chr. Larsen,
Ringsbjerg.
Parc. Valdemar Olsen,
Rødbylund.
Forp. Svend Morthorst,
Vøllerlev.
Gdr. Jens P. Baandsager,
Vøllerlev.
Gdr. Hans Hansen,
„Agerdal“, Bjeverskov.
Gdr. Hans Chr. Hansen,
Bjeverskov.
Gdr. Chr. Vestergaard,
Kammerherregården.
Gdr. Peter O. Petersen,
Søllerup.
Gdr. Hans Andersen,
Ringsbjerg.
Gdr. Niels Andersen,
Ostervang, Redvig.
Sognefoged Povl Christensen,
Magleby.

I Stege-Vordingborg- kredsen:

Gdr. H. Emil Jensen,
Sønderby, Borre.
Fru Karen Nohr Jensen,
Sønderby, Borre.
Gdr. Ernst Henningsen,
Tostens Kobbøl, Askeby.
Gdr. Victor Lund,
Vøllerup, Askeby.
Gdr. Jens P. Nielsen,
Lille Dame, Askeby.
Gdr. Ejnar Henriksen,
Lille Dame, Askeby.
Gdr. Holger Møller,
Askeby pr. Askeby.
Gdr. Albert Nielsen,
Tostens pr. Askeby.
Gdr. L. P. Petersen,
Tostens pr. Askeby.
Gdr. Karl Olsen,
Haarbølle pr. Askeby.
Gdr. Holger Hansen,
Dame pr. Askeby.
Gdr. Viggo Hansen,
Dame Skovhave, Askeby.
Gdr. N. E. Svendsen,
Sprove, Stege.
Gdr. P. E. Knudsen,
Traneshødt, Stege.
Gdr. Emil Hansen,
Tostens, Askeby.
Gdr. Vilh. A. Knudsen,
Stege Mark, Stege.
Gdr. Peder Pedersen,
Askeby pr. Askeby.
Gdr. Niels Nielsen,
Dame pr. Askeby.
Gdr. Emil Nielsen,
Grensund, Askeby.
Gdr. V. Nielsen Bech,
Vøllerup, Askeby.
Gdr. Christian Andersen,
Lykkeseje, Borre.
Fru Helene Andersen,
Lykkeseje, Borre.
Gdr. Ludvig Rasmussen,
Magleby, Borre.
Gdr. Jens Peter Jensen,
Rasby, Borre.
Gdr. Hans Jørg. Hansen,
Keldby, Stege.
Gdr. Jens Skov,
Spejlsby, Stege.
Gdr. Jens Carstensen,
Stege Mark, Stege.
Gdr. Johannes Bergmønst,
Spejlsby, Stege.
Gdr. Johs. Christoffersen,
Nyborre, Borre.
Fru Anna Marie Hansen,
Aalebæk, Borre.
Parcellist Sotus Nielsen,
Mandemark, Borre.
Gdr. Aage Petersen,
Mandemark, Borre.
Fru Bertha Petersen,
Mandemark, Borre.

I Næstvedkredsen:

Husmand Hans Chr. Petersen,
Draestrup pr. Tureby.
Gdr. Gunnar Pedersen,
Høsten pr. Haslev.
Gdr. Hans Christensen,
Skoverup, Rønnede.
Husmand Vilh. Petersen,
Draestrup, Tureby.
Gdr. Jens Chr. Hansen,
Toksørd, Olstrup.
Gdr. Laurits Olsen,
Toksørd, Olstrup.
Husmand Kristian Kristensen,
Ravnbjerg, Olstrup.
Gdr. Holger Andersen,
Elbogaard, Dalby pr. Tureby.
Fru Marie Petersen,
Draestrup, Karise.
Fru Hansine Larsen,
Viverup Overdrevsgaard pr. Karise.
Husmand Jens P. Christensen,
Viverup Overdrev pr. Karise.
Gdr. Jens P. Nielsen,
Aas pr. Fakse.
Parcellist Lars Nielsen,
Dalby, Haslev.
Gdr. Jens Jensen,
Rode, Haslev.
Fru Valborg Christensen,
Tureby.
Gdr. N. P. Henningsen,
Næstels, Næstved.
Gdr. Carl Henriksen,
Næstels, Næstved.
Gdr. Ejner Pille,
Rannebæk, Næstved.
Fru Ellen Pille,
Rannebæk, Næstved.
Parcellist Johannes Hansen,
Rannebæk, Næstved.
Fru Erna Jensen,
Skovgaard, Rannebæk, Næstved.
Gdr. Jens Jensen,
Bonderup, Næstved.
Forp. Hans E. Poulsen,
Næstels, Næstved.
Gdr. Thorvald Jensen,
Brandølev.
Gdr. Richard Andersen,
Brandølev.
Gdr. Hans J. Petersen,
Olstrup.
Gdr. Erik Cramer,
Julebæk, Herlufmagle.
Fru Laura Cramer,
Julebæk, Herlufmagle.
Gdr. Hans Chr. Jensen,
Geldsted, Herlufmagle.
Gdr. Herman Jensen,
Geldsted, Herlufmagle.
Gdr. Fr. Nordling,
Hovedskovsgaard, Herlufmagle.

Præste: Redigeret af Gaardejer Em.
Kristensen, Ringsbjerg.
Trykt i Næstved Avis' Bogtrykkeri.

Følg disse ansete Kvinder og Mænd.
Stem paa Hartel og Gudmann Petersen.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk